

Curso académico	2009/2010
------------------------	------------------

Materia			
Código	Nome		
652911320	ALTERACIONES CONXÉNITAS DA LINGUAXE		
Curso	Ciclo	Profesor/a responsable do programa	Departamento
3	1	Eduardo Pásaro Méndez Blanca Laffon Lage	Psicoloxía
Titulación			
LOGOPEDIA			
Centro			
CIENCIAS DE LA EDUCACION			
Carácter (Troncal, Obligatoria, Optativa, Libre Configuración)	Duración (A; 1C; 2C)		Idiomas en que se imparte
OPTATIVA	1C		GALEGO

A= Anual; 1C= primer cuatrimestre; 2C= segundo cuatrimestre

PROGRAMA XERAL DA MATERIA

Obxectivos
Coñecer os mecanismos que poden inducir a aparición de alteracions en células, tecidos e órganos con consecuencias sobre a capacidade de comunicación oral, prestando especial atención as causas de orixe xenético.

Contidos (Temario)
<p>TEMA 1. Alteracións na comunicación humana. Concepto de alteración conxénita. A linguaxe como conduta: aspectos innatos e aprendizaxe. Condicionantes biolóxicos conxénitos: herdanza, medio interno e medio externo. Condicionantes psicolóxicos. Modificación dos factores que afectan a herdanza e ao ambiente. Alteracións e expresión.</p> <p>TEMA 2. Etapas no desenvolvemento embrionario. Dismorfoloxía. Disrupcións, deformacións e malformacións. Morfodisplasias. Histodisplasias. Quimiodisplasias. Morfoxénese. Risco maior e menor durante o desenvolvemento embrionario. Procedementos de diagnóstico prenatal.</p> <p>TEMA 3. Métodos de estudo: o método clínico. Técnicas anatómicas e de estimulación. Técnicas de neuroimaxe. Técnicas de medida e rexistros electrofisiolóxicos. Técnicas neurohistolóxicas e neuroquímicas. Cultivos celulares. Técnicas moleculares: encimas, sondas xenéticas, hibridación, PCR. A xenética molecular na prevención, diagnóstico e pronóstico das alteracións conxénitas: Modificación do material xenético e terapia xénica. Técnicas de detección de predisposición familiar: Estudos de familias e estudos de xemelgos. O suposto dos ambientes idénticos. Estudos de adopcións.</p> <p>TEMA 4. Modos de información xenética. Ácidos nucleicos: ADN e ARN. Estrutura polarizada do ADN. Cromatina, cromosomas, xene, cistrón, xenotipo e fenotipo. Duplicación semiconservativa da información xenética. Transcrición do ADN. Tradución xenética: ARNm, ARNr, ARNt, ARNc. Síntese de proteínas. Código xenético. Expresión xénica: a súa regulación.</p>

Contidos (Temario)

TEMA 5. Herdanza mendeliana. Xenos independentes. Híbridos. Análises mendelianos. Epistasias. Herdanza dominante, recesiva, codominante, ligada o sexo, influenciada polo sexo, de xenos holándricos. Herdanza non nuclear.

TEMA 6. Métodos para a identificación dos cromosomas: o cariotipo humano. Etioloxía das alteracións cromosómicas. Cromosopatías. Mecanismos que poden orixinar aneuploidía: Asinase e desinapse.

TEMA 7. Alteracións numéricas autosómicas: trisomía 21, trisomía 13, trisomía 18, síndrome do "cri du chat". Alteracións numéricas gonosómicas: síndrome de Turner, síndrome de Klinefelter, tripla X, dobre Y.

TEMA 8. Pataloxías conxénitas por pares cromosómicos, de tipo neurolóxico, auditivo e fonatorio con afectación da comunicación. Hipotonicidade, hipertonicidade. Xordeira. Hipoplasia malar, beizo hendido, anodoncia e hipodoncia, distribución irregular dentaria.

TEMA 9. Neuroxenética. Síndromes de Prader-Willi, Angelman, Huntington, X-fráxil, Enfermidade de Kennedy, Atrofia dentatorubral, Ataxia de Friedreich, Ataxias espinocerebelosas, Distrofia miotónica, Distrofia muscular de Duchenne/Becker. Encefalomiopatías mitocondriais. Enfermidades neurodexenerativas. Corea de Huntington e Alzheimer.

TEMA 10. Mutacións. Mutaxénos físicos: radiación ionizante e radiación ultravioleta. Mutaxénos químicos: fármacos, drogas. Exposición ocupacional. Teratóxenos.

TEMA 11. Erros conxénitos do metabolismo (ECMs). Metabolopatías conxénitas. Alteracións da ruta metabólica da fenilalanina. A fenilcetonuria como exemplo de erro conxénito do metabolismo. Hipotiroidismo conxénito. Programas de detección de metabolopatías conxénitas A sintomatoloxía clínica. Diagnóstico das metabolopatías. Tratamento e prevención. Detección de portadores. Limitacións dos métodos clásicos de diagnóstico bioquímico das anomalías fetais.

TEMA 12. Parálise cerebral infantil, deficiencia mental e linguaxe. Concepto e clasificacións. Factores determinantes orgánicos: xenéticos, prenatais, perinatais e posnatais.

PRACTICAS: Estudos de casos do *practicum*.

Metodoloxía Didáctica

Aulas expositivas

Aulas interactivas: asignatura incluída na proposta de adaptación o Espacio Europeo de Educación Superior (EEES) con un 30 % dos créditos, aplicables os temas 4 e 5, mediante traballos individualizados, exposicións e titorías.

Sistema de Avaliación

Un exame o finalizar o programa que deberá aprobarse para superar a asignatura. Dito exame poderá realizarse antes do programado pola Facultade.

A nota da asignatura complementarase (1-1,10) cos traballos correspondentes os créditos ECTS e o traballo práctico.

Sistema de Avaliación

Recursos
Bibliografía básica: COX, T.M. y SINCLAIR, J. (1998). <u>Biología Molecular en Medicina.</u> Madrid. Pannamericana. PLOMIN, R., DEFRIES, J.C. (2002). <u>Genética de la conducta.</u> Madrid, Alianza. SEGOVIA, S. y GUILLAMON, A. (1988). <u>Psicobiología del desarrollo.</u> Barcelona, Ariel. SOLARI, A.J. (1999). <u>Genética humana : fundamentos y aplicaciones en medicina.</u> Madrid. Pannamericana. MORGADO, I. (2005). <u>Psicobiología: de los genes a la cognición y el comportamiento.</u> Barceolna. Ariel neurociencia.
Recursos web: Facultade virtual www.udc.es/areas/psicobiologia/alteraciones/acl.htm
Outros materiais de apoio: